

Moravské pole

Metanoon

Plamenná orlice k válce se chystá, do bitvy táhne Přemysl, král
,
na život na smrt, jen ta je jistá, není tu nikdo, kdo by se bál
,
železnou pěstí, rozdrtit cizáky, ochránit vše, co svaté nám jest
t,
bubny a polnice, vévodů klení, stojím tu s králem, jak velí mi
čest.

Na Pole Moravské, do bitvy táhnem, umřeme tam, kde přikáže král
,
lásce i životu, dali jsme sbohem, my jsme ten Království Českéh
o val,
železná lavina krajem se valí, nad zemí stoupá zvířený prach,
hladová smrtka na nás už čeká, náš osud leží na misce vah.

Tam někde vpředu zní, řinčení oceli, tam někde vpředu, bije se
král,
tam někde vpředu, za krve potoky, bojuje král.

Řady už prořídly, smrtka tu řádí, tento boj krutý, náš poslední
jest,
nasáklá krví zem, jejich i naší, a zrádný Habsburk má svojí les
t,
temnota blíží se, nemnohý zbývá, král, rytíř, nezlomen bojuje d
ál,
smrtka se usmívá, nepřátel hordy, raději smrt, než bych se vzdá
l.

Tam někde vpředu, v čele svých šiků, tam někde vpředu, bije se
král,
tam někde vpředu, nad horou mrtvých, tam někde vpředu, bojuje k
rál.

Moravské Pole, ta posvátná půda, svatého Rufa jest pekelný den,
Přemysl Otakar, král železný, zlatý, ztrácí zde naději, život i
sen,
k poslední jízdě pluky se šikují, do zkázy, do smrti vydal se k
rál,
železní páni, Království Českého, vlající korouhve, poslední cv
al.

Tam někde vpředu, v čele svých šiků, na jízdu poslední, vydal s
e král,
tam někde vpředu, v čele svých věrných, tam hrdinskou smrtí zem
řel náš král,
Tam někde vpředu, v čele svých šiků, na jízdu poslední, vydal s
e král,

tam někde vpředu, v čele svých věrných, tam hrdinskou smrtí zem
řel náš král.